

TURCZI ISTVÁN

mÁgnesező

„Add ide magad!”

Nemes Nagy Ágnes

*Amikor minden elmúlik, valami
jön még. Az ember így tanul.
Itt az arc, ez itt az éle. Hogy meg
ne vágd magad, öntudatlanul.*

*Semmi túlzás. Csak önvédelem.
Ha készületlen ér, az se dráma.
Szabadságnak ott a háztetők
fölé emelt tekintet ballisztikája.*

*A reggel, mint szétázott teafilter.
Kezedben egykedvűn gőzölög a város.
A cukrozatlan, lekicsinyelt
semmiségek érvénye általános.*

*Nincs változás. A balkonrácsos utcaképen
minden úgy mozdul, mintha állna
– belemerevülve magányába –,
s mi meg se moccan, mintha járna.*

*Hallom a lépteket, igen. Ma egy
újabb gyermek hal meg bennem.
Levegő lépcsőz, megáll. Zihál.
Árnyék nem követhet éberebben.*

*Ma egy újabb gyermek halt meg
bennem. Nem szólíthatom nevén.
Nem takarhatom be friss hóval,
bármily finom szerkezet a remény.*

Mire fényben mosdatnám, késő:
itt van, megint itt az este.
Minden elmúlik és újrakezd.
Az időnek várakozás a teste.

De ki mondja, hogy csak egyedül?
Nem, nem. A jelenlét nem sziget.
Figyeld a szelet, s a fénylő pontokat.
Ne hagyj sorsukra hajótörötteidet.

